

**Üleval vasakul:
abikaasa Svetaga
Taageperas.**

**Üleval paremal:
abikaasa maal
meenutab reisi
Taisse.**

**Vasakul: vanema
poja Denissiga kalal.**

**All: pojapoja
Sebastiani ja poeg
Denissiga tänava
jaanuaris Tais.**

Kui võtta ette näiteks Tallinna-Tartu maantee, siis selle saab läbida kas või jalgrattaga, kuid kui vihma sajab, siis on ebamugav. Pealegi on see Sõritsa arvates aeglane variant.

Rääkides autodest, siis teedel on kiiruspiirangud, mida ei tohi eirata. “Nii Žiguli, Mercedes kui ka Porsche saavad sõita nii kiiresti, kui teel on lubatud. Kuid millises autos on sõiduajal kõige mugavam ja turvalisem?” viskab Sõritsa õhku küsimuse, silmis kaval pilk. Tema valib sel juhul Porsche, sest see on mainitud autodest turvalisim ja sõit selles pakub emotsiooni.

“Tahan elus palju näha ja emotsioone tunda. Küsimus on selles, mis naudingut pakub. Inimesele pakub naudingut emotsioon. Lihtsalt kodus mitte midagi tehes emotsioone ei teki. Olen terve elu emotsioone jahtinud: olen hüpanud langevarjuga, sõitnud allveelaevaga, käinud maailma lõpus, uues ja vanas, olen palju õppinud ja näinud uusi kliinikuid erinevatel kontinentidel, olen kunstlikus viljastamises aina arenenud ja tutvunud paljude huvitavate inimestega,” loetleb Sõritsa ühe hingetõmbega kõike, mida ta juba teinud on, ning lisab siis vaikselt, et kahjuks maksab enamik nendest emotsioonidest üsna kopsakat hinda.

Samas, päike paistab kõige peale samamoodi, metsaõhku ja meretuult saab ka tasuta nautida. Kui sellest piisab, siis tegelikult ei peagi Sõritsa arvates rohkem pingutama.

“See on nagu see lugu neegri ja palmiga, kus neeger istub ja ootab palmi all, et banaan talle sulle kukuks,” räägib viljatusravigespert oma suhtest rahaga ja lisab, et kui tahta rohkem, peab ka rohkem maksma.